

MAALTEBRUGGEKASTEEL EXPO ARTIVIRALS

ID+Art en HISK geven positief signaal na lockdown

Kunstenaars ondersteunen en doen dromen, het is een drijfveer van de flamboyante en energieke Gentse zakenman en mecenas Frank De Palmenaer en echtgenote Hilde De Smet. Zeker vandaag, nu het water menig artiest aan de lippen staat door de coronacrisis, is er behoefte aan positieve signalen die het tij doen keren. Op initiatief van de kunstvereniging ID+Art waarmee De Palmenaer sinds jaar en dag kunstenaars ondersteunt, ontstond *Artivirals*, een tentoonstelling in het Maaltebruggekasteel dat plaatsvindt in de eerste drie weekenden van juli.

Artivirals bestaat uit werk van een intergenerationele mix van 39 kunstenaars die (in)direct refereren aan de coronacrisis. De historische vertrekken van het Maaltebruggekasteel, gebouwd in classicistische en neogotische stijl, inclusief de tot de verbeelding sprekende huiskapel, de bakermat van de neogotiek, bieden het onderkomen aan een rijk palet aan media: van schilder- en beeldhouwkunst tot fotografie en video. Om de kunstenaars van het HISK (Hoger Instituut voor Schone Kunsten) een duw in de rug te geven vond er een opmerkelijk initiatief plaats. HISK gaf de 22 kunstenaars die er momenteel resideren tijdens de lockdown de opdracht om een nieuw werk te produceren. Dit resulteerde in 22 zeefdrukken in een oplage van 30. Deze zeefdrukken worden in series van 4 of 5 of als volledige set van 22 aan een lage prijs verkocht. Dit is hét moment om mooi werk van jonge kunstenaars te verzamelen en tegelijkertijd die kunstenaars te steunen, aangezien de opbrengst integraal naar hen gaat. Deze werken waren tot nu toe enkel online te zien. *Artivirals* biedt een unieke kans om deze zeefdrukken voor het eerst aan den lijve en ingekaderd te bekijken en te ervaren. Het is de eerste editie van wat tot een traditie binnen het HISK moet uitgroeien.

Artivirals wil niet alleen de beeldende kunsten een hart onder de riem steken. Op drie specifieke dagen staat er een happening gepland, een opwindende totaalervaring waarbij live hedendaagse muziek en poëzie voorgedragen vanop het balkon van het Maaltebruggekasteel de expositie zal versterken. Het publiek zal hier zittend in het park van kunnen genieten. Om een *corona-proof* evenement te garanderen werkt de organisatie voor deze drie happenings met persoonlijke uitnodigingen en verplichte inschrijvingen. Volgens de coronamaatregelen mogen er immers maximaal 200 bezoekers tegelijkertijd aanwezig zijn.

Artivirals laat zien hoe kunstenaars het voortouw nemen in dringende zaken. Ze houden de vinger aan de pols van crisissen in de samenleving. Ze spelen - onder andere door het creëren van nieuwe verhalen - een existentiële rol in de maatschappij die we na de lockdown heropbouwen. Op een moment dat de uitdagingen in de culturele sector urgent zijn wil *Artivirals* deze kunstenaars een platform bieden, om dialogen mogelijk te maken tussen verzamelaars en artiesten, liefhebbers en professionals. Om onze zintuigen te prikkelen en ons kritisch denken te motiveren. Om een lans te breken voor verwondering en verbeelding, kortom om de spirit, energie en magie die kunst teweegbrengt te koesteren.

DEELNEMENDE KUNSTENAARS: Jean Bilquin, Ulrike Bolenz, Elke Andreas Boon, Jean De Groot, Etienne Desmet, Lode Laperre, Stéphanie Leblon, Sofie Muller, Renato Nicolodi, Guy Slabbinck, Boy & Erik Stappaerts, Hans Vandekerckhove, Paul Van Gysegem, Jonas Vansteenkiste, Danielle van Zadelhoff, Colin Waeghe en Peter Weidenbaum. + de 22 in het HISK residerende kunstenaars: Dries Boutsen, Nelleke Cloosterman, Katya Ev, Hanane El Farissi, Helen Anna Flanagan, Dani Gherca, Aziz Hazara, Olivia Hernaiz, Che-Yu Hsu, Nikolay Karabinovych, Karel Koplímets, Diego Lama, Nokukhanya Langa, Gaëlle Leenhardt, Sandrine Morgante, Hadassa Ngamba, Stefan Papco, Elisa Pinto, Paulius Sliupa, Oussama Tabti, Luca Vanello en Shirley Villavicencio Pizango.

PRAKTISCHE INFORMATIE

Maaltebruggekasteel, Kortrijksesteenweg 1023, 9000 Gent

Open: zaterdag 4 - zondag 5 juli, zaterdag 11 - zondag 12 juli, zaterdag 18 - zondag 19 juli, 14u > 18u

Tickets: Vrije toegang

Deze tentoonstelling vindt plaats met respect voor de coronamaatregelen. Er zullen een beperkt aantal aanwezigen toegelaten worden tot de tentoonstellingsruimte.

Website: www.artivirals.be



Maaltebruggekasteel, © Stad Gent - Rudy Vande Voorde

Perscontact

Sofie Crabbé - artist liaison

M +32 478 13 87 95

E sofiecrabbe@gmail.com

ENKELE KUNSTENAARS TOEGELICHT

Renato Nicolodi

Voor wie ontvankelijk is voor Renato Nicolodi's fictieve, architectonische sculpturen en installaties - van schaalmodellen tot realisaties op ware grootte -, opent zich een ganse wereld. De vormentaal van zijn kleinschalige, nieuwe werk *Statio II* is sacraal, het doet verlangen naar iets geestelijk. De sculptuur gedijt dan ook goed in de kapel van het Maaltebruggekasteel. De titel alludeert op een - fysiek en mentaal - stilstaan bij een halte. Wie de constructie denkbeeldig betreedt, loopt onvermijdelijk tegen een blinde muur aan. Het fysieke eindpunt hoeft geen mentaal eindpunt te zijn. Mogelijk stapt de toeschouwer mee in het verhaal, misschien vormt deze muur een poort naar een onbekende wereld?



Renato Nicolodi, *Statio II*, 2020, messing, 21 x 21 x 15,6 cm, courtesy: Galerie Ron Mandos

Elke Andreas Boon

In het werk van Elke Andreas Boon is er steeds een fundamentele dubbelheid en een kritische onderstroom waarneembaar, een soort weerspannige sensitiviteit. De onderwerpen en het denken van de kunstenaar getuigen van een breed maatschappelijk inzicht, maar tegelijkertijd ook een bewustzijn van het niet weten. *The Ark* kan je lezen als een eenzaam godsbeeld van het kapitalistisch globaal systeem, maar evenzeer als een (zelf)portret, een verhouding tot vrijheid en keuzes, en de bijhorende verantwoordelijkheid. Het raakt aan een rauwe visie op de condition humaine.



Elke Andreas Boon, *the Ark*, 2015, z/w fotografie, 120 x 80 cm, courtesy: Elke Andreas Boon

Jonas Vansteenkiste

De artistieke praktijk van Jonas Vansteenkiste kenmerkt zich door een fundamenteel onderzoek naar de fysieke en psychologische ruimte. *The way you once left me* baadt in melancholie. We zien een deel van een dak, een ontheemd element, losgescheurd van zijn huiselijke context. Het lijkt te refereren aan een - vervaagde - herinnering van wat er ooit was. We kunnen alleen raden hoe dit fragment hier kwam, wat er mogelijk achter de schermen plaatsvond en waarom het zo huiselijk van binnenuit wordt verlicht?



Jonas Vansteenkiste, *The way you once left me*, 2011, hout, plastic, dak: 300 x 6 x 175 cm, kapel: 70 x 142 x 147 cm, courtesy: Jonas Vansteenkiste

Jean Bilquin

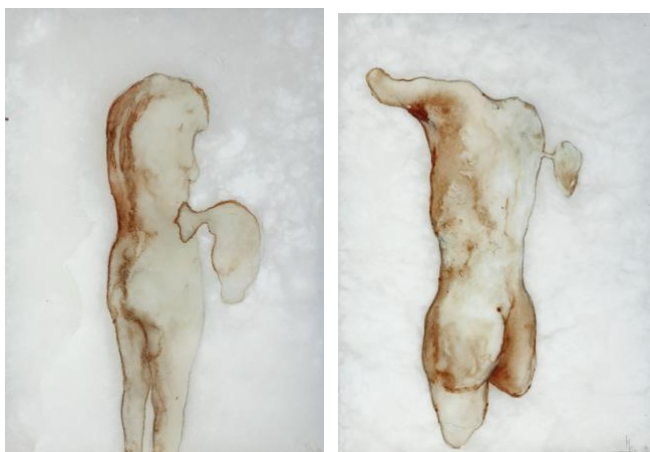
Anno 2020 is Jean Bilquin nog steeds creatief actief. In de jaren '60 en '70 bekleedde hij een volwaardige positie binnen de 'nieuwe figuratie', een kunststroming in België en Nederland die niet toegaf aan de lokroep van de conceptuele kunst, maar net trouw zwoer aan een expressieve figuratie. Geïnspireerd door het epos *De Metamorfozen* van de dichter Ovidius, creëerde Bilquin *Orpheus - het onbereikbare*. De sculptuur verwijst naar een bekend liefdesverhaal uit de Griekse mythologie *Orpheus en Eurydice*. De zanger Orpheus tast in het ijle, op zoek naar zijn overleden echtgenote, de nimf Eurydice. De liefde, een onmogelijk verlangen.



Jean Bilquin, *Orpheus - het onbereikbare*, 2006, gips, 107 x 95 x 28 cm

Sofie Muller

Het oeuvre van Sofie Muller verbeeldt het existentiële thema van de getraumatiseerde en zoekende mens. Opmerkelijk zijn de bloedschilderijen die ze sinds 2008 maakt, aanvankelijk enkel op papier, maar sinds 2018 ook op licht gepolijste albasten oppervlakken. "In mijn werk tast ik naar de essentie van het menszijn. De symbiose van bloed en albast komt dicht in de buurt van rauw vlees. Ik hou van de dooradering en het semi-transparante van albast. Deze materie leunt dicht aan bij de kwetsbare, menselijke huid. Ik voel me ook aangetrokken tot de viscositeit van bloed, de grillige banen die het nalaat op albast en de specifieke kleurpatina. Soms is er een groen/blauwige schijn aanwezig die ontstaat door de oxidatie van koper in het bloed," zegt de kunstenaar. "De twee bloedschilderijen die ik tentoonstel, zijn toepasselijk binnen de huidige coronacrisis. Bloed verwijst niet alleen naar onze identiteit, het is ook een verspreider van virussen."



Sofie Muller, *Zonder titel* (diptiek), 2019, bloed op albast, 21 x 30 cm, courtesy: Sofie Muller, © Peter Willems

Guy Slabbinck

Of Guy Slabbinck nu schilderijen, sculpturen of videodocumentaires maakt, steeds is er een link met de geschiedenis van de schilderkunst. *Buddy* is een assemblage van een objet trouvé, namelijk een zogenaamde tentoonstellingskooi, gemonteerd op een in trompe-l'oeil geschilderd, bontgekleurd vogeltje. "Het werk knipoogt naar het opgelegde isolement door corona," aldus de kunstenaar. "Het is ook een kritiek op een vreemd verlangen van sommige mensen naar een zogenaamd paradijs en hier concreet naar het bezitten van een zo mooi mogelijk gekleurd, exotisch vogeltje."



Guy Slabbinck, *Buddy*, 2020, olieverf op hout + mixed media, 15 x 36 x 30 cm

Jean De Grootte

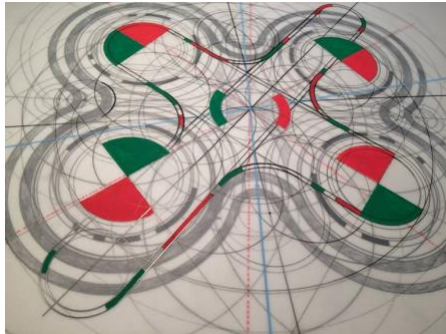
Het artistieke parcours van Jean De Grootte getuigt van een niet aflatende zoektocht naar schoonheid in het kleine alledaagse. Zijn manier van denken en in het leven staan is doordrongen van verwondering voor het gewone. Dit blijkt ook uit *La Luce*, een registratie van een banaal *peertje* dat al 40 jaar aan hetzelfde draadje in zijn atelier, zijn "monnikencel", hangt. De kunstenaar koestert het als een kostbaar relikwie. Naast het object schilderde hij een deel van het plafond en de deur. Een referentie in welke vorm ook blijft achterwege. "De lamp beschouw ik als een illustratie van licht en leegte. Vorige week heb ik een oor geschilderd. Wie schildert er nu een oor? Het is zo nietsbetekenend, maar tegelijkertijd is het alles," zegt De Grootte. Het quarantainegevoel dat we de voorbije weken collectief hebben ervaren is voor mij niets nieuws. Mijn schilderijen ontstaan teruggetrokken in de ruimte, daar kom ik in contact met mijn diepe innerlijk."



Jean De Grootte, *La Luce*, 2017, olieverf op doek, 120 x 160 cm

Boy & Erik Stappaerts

De kunstenaar Boy & Erik Stappaerts komt vaak in the picture met zijn *Conflict Paintings*, gelakte objecten bestaande uit strakke, horizontale kleurvelden, balancerend op de grens tussen beeldhouwkunst en design. Zijn oeuvre beslaat nochtans zoveel meer dimensies en media. Hij maakt bijvoorbeeld ook prachtige 'technisch' tekeningen, zoals recent *Skiërs in Italië - ondersterfte bovensterfte*. "Met deze titel refereer ik naar de skireizigers die terugkeerden uit Noord-Italië en onbewust de verspreiding van het coronavirus hebben mogelijk gemaakt. De titel is precies het begin van een liedje, maar dan wel een cynisch vrolijk liedje. Zoals de mensen naar Italië gingen om zich te ontspannen en terugkwamen met ziekte, dood en problemen, zo schuilt ook onder de frivol kullende lijnen en rood-groene kleuren mogelijk een wrange nasmaak."



Boy & Erik Stappaerts, Research drawing, skiërs in Italië ondersterfte, bovensterfte, 2020, polyester, papier, potlood, kleurstift, 43 x 29,8 cm

Danielle van Zadelhoff

Gefascineerd door de subtiliteit van lichaamstaal en het spel van licht en schaduw probeert Daniëlle Van Zadelhoff in haar fotografische portretten het onderbewuste vast te leggen. Haar werk draagt een verstilde, fragiele schoonheid in zich. "In de serie *Agony 1-3* gaat dit over (on)bewust pijn doen - van twee jongens die vanuit een soort nieuwsgierigheid met een nietjesmachine spelen tot een meisje dat rouwt om haar dode haas."



Danielle van Zadelhoff, Agony 1-3, 2020, inkjet print, 60 x 40 cm

Lode Laperre

Door het afwisselend toevoegen en wegnemen van verf creëert Lode Laperre een soort abstracte landschappen. *Spatial Distancing I* is onderdeel van een triptiek die de kunstenaar realiseerde tijdens de lockdownperiode. "Dit werk is een metafoor, het toont hoe ik de coronacrisis zie," zegt hij. "Je kan er een picturale vertaling van een grafische voorstelling van de verspreiding van het virus in lezen. Of een ruimtelijke voorstelling van intermenselijke relaties." *Spatial Distancing I* bestaat uit een speelse ritmiek van stipvormige, uitgekraste stukjes verf die zich afwisselend dicht en verder van elkaar bevinden. "Ik ben een fanatiek Azië-reiziger. Ik voel me comfortabel bij de afstandelijke, respectvolle houding die je in Oosterse landen zoals Japan aantreft. Eerbied hebben voor de ruimte en de aura van de ander vind ik bijzonder."



Lode Laperre, *Spatial Distancing I*, 2020, acrylverf op doek, 60 x 40 cm